

INFORME -- BIBLIOTECA "VÍCTOR CATALÀ"

L'auxiliar de la biblioteca "Víctor Català" ens ha anat passant un resum mensual del funcionament des de la seva inauguració, el dia 6 de setembre de l'any passat. L'hem posat en aquest espai pel fet que més d'un 70 % de l'assistència són lectors infantils, al menys fins a Desembre. El resum corresponent a cada mes, informa de l'assistència diària de lectors així com dels llibres i revistes consultats a la mateixa biblioteca com també dels deixats en préstec.

El dia de menys assistència va ser el dia 22 de desembre amb 4 lectors infantils. Els dies en que la biblioteca va ser més visitada eren els dia 25 de setembre i 2 d'octubre amb 62 infantils.

També el dia 22 de setembre era el dia amb més llibres consultats, un total de 264, mentre el dia 6 de novembre era el dia que els lectors s'en portaven més llibres de consulta deixats en préstec: 67.

RESSUM DEL INFORME DEL FUNCIONAMENT DE LA BIBLIOTECA "VÍCTOR CATALÀ" DES DEL 1 DE SETEMBRE FINS AL 31 DE DESEMBRE DE 1984.

Mes	Dies Func.	Assistència lectors			Llibres i revistes		
		Infants	Adults	Total	Consultats Biblioteca	Deixats Préstec	Socis
Setembre	17	587	108	695	2010	438	232
Octubre	21	820	167	987	2020	1005	383
Novembre	21	606	233	839	1503	792	453
Desembre	18	366	144	510	1388	574	469

Fa cinc anys, es va iniciar en el Col·legi "Empúries" una tasca en l'esport, que va culminar amb la participació en els jocs que organitza el Consell Comarcal de l'Esport de l'Alt Empordà.

Un dels esports practicats va ser el Voleibol. Ha anat passant el temps i aquests nens i nenes han acabat llur escolaritat a l'escola i a la vegada, per l'edat, ja no poden participar a l'esport escolar. Tot sovint venien a l'escola a demanar-nos que volien jugar a voleibol i que els federéssim. Com que no sabíem si seria flor d'un dia, l'any passat els vàrem federar i vàren participar en algunes competicions, sense formar un Club, ja que volíem assegurar-nos de la seva continuïtat.

Una vegada passat aquest any, i en veure que l'entusiasme dels nois i les noies continuava, vàrem creure oportú convocar

Signat: Carme Barceló, Rafel Carmona i Xavier Costey.

una reunió amb els pares dels nens interessats i amb gent que ens donava suport, per tal de parlar de com ho veien i si estaven disposats a col·laborar i, per tant, si continuàvem l'activitat començada.

Es va creure important formalitzar el Club ja que així podríem pendre part en el Patronat Municipal, demanar ajuts a la Federació de Voleibol i ser enregistrarat a la Direcció General de l'Esport. Tot seguit es va formar la Junta Directiva del Club que està constituïda per:

President: Rafel Carmona, Sots-president: Mercè Rueda, Secretari: Xavier Costey (entrenador equip nens), Tresorer: Martí Sabadí, Vocals: Carme Barceló (entrenadora equip nenes), Ramon Ribas, Anton Brugués, Elías Bazo, Joan del Rio, Josep Lluís Sastre, Emília Moreno, Pilar Pellicer i Glòria Benedí.

Redacció escollida per participar en el VIII Concurs de Redacció en Català patrocinat pel Departament d'ensenyament de la Generalitat de Catalunya.

Era fosc i una forta tempesta sacsejava tota la vila. Jo era a la biblioteca llegint un llibre de la Caterina Albert, més coneguda amb el nom de Víctor Català. El llibre es deia "Marines" i tractava de les vides de la gent d'un poble de pescadors. En un capítol de l'esmentat llibre, explica com un dia, una forta tempesta havia enxampat a tots les bous fora de la platja, pescant i, en no disposar de motors com ara, se'ls havia fet la tornada molt difícil, amb el risc fins i tot de perdre la vida en les maniobres d'entrada a la platja. De sobte, la llum va marxar i vaig haver d'anar-me'n.

Quan em disposava a sortir corrent cap a casa, ja que plovia molt, em vaig adonar que no hi havia ningú als carrers i una cosa estranya flotava a l'ambient. Vaig començar a sentir uns crits estranys que venien de la platja i molta gent vestida amb robes de fa setanta anys es dirigien cap allà. Jo també vaig dirigir-m'hi i vaig preguntar què passava.

Tot coincidia amb el que moments abans havia estat llegint. Primer pensava que estava somiant, però després em vaig adonar que havia donat un salt enrera en el temps. Vaig poder observar amb un xic de pànic com algunes barques s'estavellaven contra les roques i com alguns pescadors morien. D'altres s'en callaven a la sorra de la platja foradant el casc del vaixell. Vaig ajudar en el que vaig poder fins que vaig caure esgotat. Quan vaig despertar havien passat tres o quatre hores. Anava ben xop i la pluja continuava caient a sobre meu. Va ser llavors quan em vaig adonar que estava tot sol a la platja. Les barques i la gent havien desaparegut. Em vaig tornar a preguntar si tot havia donat un salt en el temps.

Llavors l'única cosa que restava al meu cap era sortir de la platja i anar a cercar la meua mare.

Xavier Bazo i Estreïns.